

T-2 BUCKEYE TYPEBESCHRIJVING

Impressie T-2 Buckeye op KALAMATA Airbase Griekenland

Buckeye onder Griekse vlag

Alle T-2 Buckeyes werden in de North American Fabriek in Port Columbus, Ohio of ook wel Air Force Plant 85 gemaakt. In totaal 273 exemplaren verlieten hier de fabriek om als 'low cost' trainer vliegers op te leiden. Handig, vooral omdat de cockpit vrijwel gelijk was aan de veel gebruikte T-28C Trojan elementaire trainer. Naast de US. Navy waren er bescheiden orders voor Venezuela en Griekenland. Dat laatste gegeven was interessant om een foreportage te maken en zo toog Pilot & Vliegtuig naar Kalamata in Griekenland waar deze machine nog steeds actief is in het opleidingsgebeuren.

Betrouwbaar lesvliegtuig

De Buckeye, door veel mensen beschouwd als een trainer die zijn tijd gehad heeft maar wie goed kijkt kan ook voordelen zien. Het feit dat er twee motoren onder je kont zitten geeft wel zo een veilig gevoel. De machine was ontworpen voor dienst bij de Amerikaanse marine en kreeg een stevig landingsgestel, ook een sterk punt te noemen en mede hierdoor heeft het toestel fijne landingseigenschappen.

Het toestel vliegt soepel, is erg makkelijk te leren en erg veilig. De achterste seat is iets hoger en zo wil je het ook hebben als instructeur. Het echte extra van deze trainer zijn de gevechts training mogelijkheden, maar een gemis daarbij is dan weer het ontbreken van high tech in de cockpit (slechts TACAN is aanwezig).

De Buckeye is een licht toestel, en met twee motoren kun je dus goed klimmen en dus zijn Basic Fighter Manoeuvres (BFM) en Air Combat Manoeuvres (ACM) verplichte kost. Het primaire onderhoud kan dankzij de lage constructie uitgevoerd worden vanaf de grond, zonder ingewikkelde stellages aan te brengen. Goedkoop in gebruik en ook in onderhoud dus

Aan de basis van een carrière.

Griekenland heeft zo'n 40 stuks in dienst waarvan 35 T-2E en 5 T-2C uit een primaire order in 1977 en daarnaast werden er enkele ex US. Navy toestellen uit Davis-Monthan gehaald. Studenten kunnen hun hart ophalen bij 362 MEA 'Nestor' (basis training) en 363 MEA 'Danaos'(wapentraining). MEA betekent Mira Ekpaidefsis Aeros (Air Training Squadron) Elementaire technieken op de straaltrainer zijn natuurlijk formatievliegen, instrument vliegen, navigatie technieken en aerobatics.

Na het leren van 'airspace management' staan in het verdere verloop van de training op het menu lucht gevechten en grondaanvals technieken waarbij ook aanval in formatie komt kijken. De capaciteit voor het meevoeren van wapens bestaat uit twee hardpoints onder de vleugels waarvan 45 kg bommen kunnen worden afgeworpen of runs met gun pods of 2.75 mm raketten kunnen worden uitgevoerd. Een totaal van 150 trainingsuren waarbij eerst op de Cessna T-41D Mescalero en de Beechcraft T6 Texan II wordt gevlogen met vervolgens 54 vluchten en 70 uur verder op de T-2

brenge de cadet naar zijn eindfase waarna de weg naar de operationele squadrons open ligt. Vier van de vijf studenten die afzwaaien kiezen ook daadwerkelijk voor jachtvlieger en daarbij helpt de Buckeye echt om het plezier hiervan te ontdekken. Zonder een gedigitaliseerde cockpit kan je zeggen dat je het echte vliegen pas goed kan leren, iedere follow-up met digitale instrumenten wordt alleen maar makkelijker.

De T-2 heeft natuurlijk ook wel minpuntjes en juist door het ontbreken van diezelfde geavanceerde cockpit instrumenten. Voor nachtvliegen kan alleen veilig het starten en landen worden geoefend, voor meer nachtvliegwerk zal gewacht moeten worden op een opvolger. De Aermacchi 346 zou er zo een kunnen zijn, maar daarover is het laatste woord nog niet gesproken.

De T-2 in het kort

Lengte:	11.79 m.
Spanwijdte:	11.63m
Hoogte:	4,51m
Vleugeloppervlak:	23,70 vierkante meter
Leegewicht:	3,652 kg.
Max. Startgewicht:	5,931 kg.
Motoren:	2x General Electric J-85-GE-4 Turbojets van elk 13 kN
Max. Snelheid :	834 km/u
Bereik:	1465 km.
Plafond	13.500 m.

Kees Otten & Wim Das

Dutch Aviation Media BV
